

mindre fik vi så en aldersdiskriminerende funktion, og det er ganske uheldigt. Det er overordentlig vanskeligt at forklare, hvorfor folk skulle have lavere udgifter, når de fylder 60. Vi er selvfølgelig klar over – og var godt tilfreds med – at man indførte § 33, stk. 2, med virkning fra 1. juli 1994, idet det jo klart var et problem, at kommunerne kunne spekulere i at trække en sag om almindelig forhøjet førtidspension ud til den anden side af 60-års-alderen.

Jeg er tilfreds med, at socialministeren lægger op til en grundig debat om førtidspensionssystemet, og beklager selvfølgelig, at Det Radikale Venstre ikke kan bakke op om et sådant forslag, for vi har rent faktisk nogle meget voldsomme problemer med førtidspensionssystemet, således som det er i dag. Det er uigennemsigtigt og uforståeligt, og der er en lang række problemer f.eks. med at få vurderet sin erhvervsevne, sit erhvervsevnetab, og det giver også anledning til en ganske manglende forståelse hos de mennesker, der får tilkendt en lavere pension på den baggrund.

Vi har med dette lovforslag ønsket at sætte fokus på den aldersdiskrimination, som i bund og grund er uhensigtsmæssig og meget ubehagelig for de mennesker, der rammes af den. Man mister ca. 1.000 kr. om måneden skattefrit på en indtægt, der i øvrigt er 88.000 kr. om året, så det er ret mange penge. Når man tænker på, at det svarer til ca. 3 måneders løn for et folketingsmedlem, synes jeg, det sætter lidt i relief, hvad det er for et beløb, man udbetaler til folk, når de fylder 60.

Fru Else Winther Andersen var inde på spørgsmålet, om man ville straffe på grund af alder. Det er jo rent faktisk det, der sker. Man bliver straffet, hvis man er så uheldig at være fyldt 60, inden man får søgt om førtidspension. Problemet er også, at de mennesker, der har en god kontakt med en dygtig socialrådgiver, meget hurtigt bliver gjort opmærksom på: Enten så tager du dig sammen, og så bliver du ved med det arbejde, du har, selv om det gør ondt, selv om du er ved at blive syg, for så holder du, indtil du kan få efterløn. Eller også må vi skynde os at tage fat på en førtidspensionssag. Det er et problem for de mennesker, der ikke har opbakning fra dygtige socialrådgivere. De mennesker får en stor forskrækkelse, når de opdager, hvad betingelserne så er.

Til sidst vil jeg godt opfordre socialministeren til at sørge for, at vi relativt hurtigt kommer i gang med et udvalgsarbejde, og at det ikke skal

resultere i et udvalgsarbejde som det, der blev afsluttet her for et par år siden, hvor der kom en samlet betænkning om aktivering, revalidering og førtidspensionering med en lang række fornuftige anbefalinger, men hvor det endte med, at regeringen tog enkeltelementer ud som f.eks. den hovsalsøsning at overlade det til kommunerne efter nogle bestemte kriterier at få ret til at tilkende mellemste og højeste førtidspension. Det er ikke den måde, hvorpå SF vil gå ind i et arbejde om en førtidspensionsreform. Det er sagen alt for alvorlig til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om børnepasningsgaranti, afvikling af ventelister og uddannelse af pædagoger.

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.
(Fremsat 12/10 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg har, jeg havde nær sagt selvsagt stor sympati for hensigten med det forslag, vi behandler her, for det er jo at sikre, at alle forældre, der har et ønske om at få deres børn passet, også skal have den mulighed. Det har jo været et højt prioritret ønske fra regeringens side, at der skulle være en pasningsgaranti for alle børn imellem 1 og 6 år ved udgangen af 1995. Det er stadig væk vo-